

tega je po celem Hrvaškem velika nevolja zoper njega. No mož menda ne zna veliko teh reči, za katere vleče plačo, zato pa se vtika v stvari, katerih ne umeje. Nahaja se tacih učenjakov tudi drugod po — šolah. — Minister Tisza je, kakor se hvali, pri cesarju v Ischlu dobro opravil in dobó za to Madjarija bojda neko zadostenje. No mi ne vemo, čemu da bi bilo tako „zadostenje“ in torej le želimo, da jim pride, toda tako, kakor ga zasluži oholi Madjar.*)

Vnanje države. Srbska skupščina ni bila dolgo vkup, vlada je poslala poslance že domov, brž ko ne zato, ker jim ne zaupa dalje. Doslej pa so bili pridni otroci, kajti vzprejeli so do mala vse predloge vlade. — Kakor je podoba, skuša se Rusija sprijazniti s Turčijo in je ruski car poslal sultanu lastnoročno pismo in dragoceno darilo iz krznine. No posebno debelo ne bode to prijateljstvo. Ruski minister grof Giers je prišel v Berlin, toda z Bismarkom se bojda ne snide, toda to dó malo, saj je Bismarkov sin v Berlinu. Pri njem menda tudi kaj opravi, ako ima kaj na sreč. — Po Nemčiji godi se kat. cerkvi sedaj bolje in bogoslovja, poprej zatrta, ustajajo sedaj v novo in upamo krepko življenje. — V Belfastu so bili v soboto novi nemiri od delalcev in v poboju med njimi in redarji jih je blizu 50 obležalo. Brez uzroka pač ti vedni nemiri niso, čas je tedaj, da se poišče ter odstrani, ako je mogoče. — Na Angleškem ste se obe zbornici sešli in se jima je novo Salisburyjevo ministerstvo predstavilo. Irci niso obupali ter bodo tudi sedaj terjali svoje pravice, a se ve, da jih še sedaj ne bodo dosegli. — Ministerstvo Španjske kraljice je na odhodu, brž ko ne pa kraljica ne vzprejme njih slová. — Vojni minister, Boulanger, je kar čez noč postal slovít mož, govori in piše se kakor po francoskih, tako tudi po drugih listih veliko o možu a nam se zdi, da bode kmalu, morebiti že čez noč, konec njegove slave, kajti baharije se kmalu naveliča trezno ljudstvo. — Sv. Oče so v posebnem pismu pohvalili oo. jezuvite. Kakor se čuje, bodo si v Rimu postavili lastno tiskarno, v njej se bodo samo kat. znanstvene reči tiskale. — V Italiji godé se čudne reči, v dveh mestih, v Forli in Raveni, izvolili so si poslanca — ubojnika, v Rimu pa nemaniča Coccapielera, moža, ki še menda ne ve, kake da so šole znotraj. — V severni Ameriki se jamejo braniti tujcev, vsled naj-novejše postave ne more tujec nakupiti si več posestva. Izpoznali so, če tudi nekaj pozno, da tujec nima srca za domačijo, a tem širja usta in — žepe. Tout comme chez nous.

*) Sedaj ga že imajo v pismu, katero so svitli cesar ministru Tiszi poslali. Ured.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

Dne 7. avgusta.

Srečni den (7. avg.) tedaj si napočil. Ura je že štiri odbila, urno na noge in srčno na božjo pot — k Materi božji v Lourdes! Toda ne prenačimo se! Treba je prej v cerkev stopiti in se z božjim kruhom okrepčati za tako dolgo pot. Marijinemu varstvu se priporočiti in angelja božjega si varuha naprositi:

Zdaj je Oče nebeški že poslal svojega angelja ter mu je zapovedal, da nas varuje na vseh naših potih, na celem potovanju ter da nas srečno tje in nazaj pripelje. Zdaj je že tudi angelj opasan, tedaj hitro povežem svoje culice tudi jaz ter primem za popotno palico in hajdi — na železno cesto!

Hitro po šestih hlapon veselo zažvižga, zdrdra iz postaje, zaropče po Dravinem mostu in takoj zavije na koroško stran. Srečno, dragi Maribor, za kake tri tjedne, na svidenje, dragi prijatelji — z Bogom!

Posebni vlak, ki pelje prvokrat romarje iz cele Avstrije k Materi božji v Lourdes, zapusti še sicer le 9. avgusta ob petih popoldne Dunaj, toda meni ni kazalo potovati okoli na Dunaj, ampak kar naravnost na Tirolsko v Inomost sem se napotil, in tam se pridružim z drugimi slovenskimi romarji, z onimi lurškimi potovalci pa na Lovrenčevo ob sedmih zjutraj. Drugi uzrok pa, da ne grem na Dunaj, je ta, ker sem tam že bil, a na Tirolskem še ne, in ker Tirolska dežela slovi ter je vendar vredna, da si jo človek pogleda na par dni.

Mi se tedaj tiramo na železni cesti proti Koroškemu. Kmalu zagledam Ruško Marijo in zdihnem: Ave Maria — zdrava Marija! daj nam srečno domov priti! Potem gre pot po tesni dolinici, po kateri se Drava zvija, ker jo visoki bregovi odbijajo, in tesno je bilo tudi meni pri srci podavšemu se na tako dolgo pot. Pri Prevaljah na Koroškem se začne svet odpirati in hitro je minola tudi tesnoba v srcu. Lepo in in široko Celovsko polje se razprostira pred nami, res slov. svet je lep! Na levi strani sem videl skoz oknice najprej mogočno goro, — gospo Peč, toda ona nam tokrat ni hotela pokazati svojega visokega čela, bila je omrežena z megljami. Za njo so nastopile Karavanke, ki stojijo, kakor ogromna stena med Koroško in Kranjsko. Takega plota bi trebalo med dvema sosedoma, ki se ne trpita.

V Celovecu toliko, da smo se oglasili in hitro smo jo zavili okoli Celovskega jezera proti Beljaku. Zopet lep kos sveta, prava obljudljena dežela! Škoda le, da silijo tje židje. Iz snažnih gradov in gradičev, katerih je kar nasajenih okoli tega jezera, povsodi molé židovi

svoje dolge nosove ven. Sicer pa je tam veselo bivati, se kopati in razvedriti!

Pri Beljaku zapustimo slovenski svet in pri Gornjem Dravbergu Koroško deželo. Zdaj že dihamo krepki tirolski zrak v Pusti dolini. Vozimo se zmiraj za Dravo, in dokler Drava vedno manjša prihaja, obdaja dolino zmiraj više gorovje, pravi velikani kipijo proti nebesom; vlak se med njimi vije, majhen, kakor bi miš po kašti letela.

Najlepše je gledati bregove, ki stražijo mejo proti Laški, iz postaje Toblach so videti, kakor orgljine žveglje, eden viši od drugega, najvišji vrhi so še s snegom, kakor s sladkorjem potrošeni.

Na Štajerskem stojijo lepe bele cerkve na visokih gričih, Tirolci jih pa stavijo v zatišje za brege. Vsak čas vidimo na levo in desno pod gorami, v tihem zavetju cerkvice in cerkve, časih dve ali tri na kupu.

(Dalje prih.)

Smešnica 32. Sodnik: „Mož, vi ste prosti. Dnešnja razprava kaže, da niste ukradli ure. Z Bogom!“ Mož, mencaje s klobukom: „Gospod, imam še eno prošnjo.“ Sodnik: „Dobro, le povejte jo!“ Mož: „Zahvalim za njih dobrotu, toda ali smem sedaj na prosto tudi z uro?“

Razne stvari.

(Instalacija.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so dne 8. avg. vmestili č. g. Ivana Šribarja za župnika in dekana v Škalah.

(Volilni shod) skličje kanonik dr. Lav. Gregorec, kandidat za poslanca v državni zbor, v nedeljo 15. t. m. popoldne ob 3. uri v gostilni g. Vaupotiča pri sv. Juriju na Ščavnici ter vabi volilce in domoljube gornje-radgonskega in ljutomerskega okraja na obilno udeležitev.

(Volilni shod.) Naša poslanca, gg. Vošnjak in Jerman, sta zadnjo nedeljo poročala volilcem v Sevnici o svojem delovanju v deželnem, oziroma v državnem zboru. Volilci so oba poslanca z vidnim veseljem vzprejeli ter jima izrekli svoje popolno zaupanje. Ob enem pa so vzprejeli resolucijo, da se prekličje vzvišanje uenine na srednjih šolah ter upelje davek za borse, na spirit in plin.

(„Pevsko društvo.“) Kolikor se sliši, pride v nedeljo veliko dijakov, ki so na vseučiliščih, k zboru slov. pevskega društva na Ptuju. Kaže se tudi sploh veliko zanimanje za to veselico in je torej veselo upanje, da se dobro ponese društvu in vsemu slov. svetu.

(Nemški klub.) „Občespoštovani“ dr. Ausserer je bil zadnji ponedeljek v Mariboru. Njegovo glasilo pravi, da mu je „zbrano društvo“ izreklo svoje zaupanje. No o tem zaupanju ni bilo nikjer dvoma, pač pa se boji menda nje-

govo glasilo za njegovo spoštovanje, kajti daje mu dosledno in torej s povdarkam pridevek: občespoštovani.

(Posojilnica.) Posojilnica v Celju je znižala z dnem 6. avgusta obresti za uloge od 5 na 4½%.

(Izvolitev.) Namesto umrlega dr. Gregoriča izvoljen je g. dr. Franc Jurtela v ravnateljstvo „Hrauilnega in posojilnega društva v Ptuju“ in je ta spremena že registrovana. Vlagatelji dobivajo tudi v drugi polovici leta 5% od svojih ulog.

(Lastavice.) Okoli Celovca vidi se letos prav malo lastavic. Misli se, da jim je spomladnje mrzlo vreme uničilo zalego, pri nas pa ne čutimo tega.

(Cigani.) V labudski dolini na Koroškem so uni teden zajeli tolpo ciganov; sedaj pa imajo velik križ z njimi, ker ne vedó, kam bi jih poslali. Za-nje se ni nobena občina oglašila, a sami ne povedó, v kateri bi bili doma.

(Ščrešnje.) Cestar na Vranskem je sekal s črešnje vejevje za živino, a stopil je krivo ter tako nesrečno padel z drevesa, da si je tilnik ulomil. Bil je pri priči mrtev.

(Bela žena.) G. J. Girstmayr, doma iz Tirolov, je zadnjo nedeljo na pristavi pri Mariboru po kratkej bolezni umrl. Mož je imel svoje dni dac po celem spodnjem Štajerju v nakupu in je v malih letih jako obogatel. Za mesto Maribor imel pa je veliko zaslug in je bil dolga leta v njem merodajna oseba.

(Naši (!) trgovci.) Pri šulvereinski veselici v Mariboru so imeli tudi neko „menagerijo“. Va-njo bili bi radi postavili „českega leva“ in pa njegovega „krotnika“. toda gosposka jim je to zabranila. Trgovca R. Pachner pa A. Quandest sta se pa vsled tega bojda hudo jezila nad — gosposko.

(Premeščenje.) Iz Maribora pojde g. Rudolf Dörfel, c. kr. davk. pristav na enako mesto v Šmarje.

(Roparstvo.) Po goščah tik ceste iz Maribora na Ptuj se je klatila delj časa trojad roparjev, dva moška pa ena ženska, in se živila ob kraji in ropu. Necega kmeta iz Jesenc pri Račah sta popolnem oropala uno soboto ter mu še klobuk in črevlje odnesla. Enega, A. Schmida iz Tirolov, so sedaj pa že ujeli.

(Požar.) V Št. Jurju ob južni železnici je c. kr. naredniku 47. pešpolka, gosp. Ivanu Krajncu, mlin s 4 tečaji 2. t. m. ob dveh popolnoči pogorel. Ogenj se je tako nagloma razširil, da so ljudje komaj sami sebe rešili. Škode je neki 2500 fl. Hudobna roka se bo morebiti izvedela.

(Utonila) sta dne 21. t. m. v Ščavnici pri Ljutomeru Lovrenc Škrlec, krojaški učenec, doma iz Štrigovske fare, in Martin Pučko, viničarski sin z Globoke in mlatec v Pristavi.